

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Матеріали

III Міжнародної науково-методичної конференції

6 травня 2022 р.

Харків – 2022

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі:

Н.В. Руда – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С.Сковороди;

Л.М. Ямпольська – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри всесвітньої історії ХНПУ імені Г.С.Сковороди;

І.А. Скрязловська – кандидат філологічних наук, доцент кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С.Сковороди;

К.Є. Жукова – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С.Сковороди;

О.Ю. Озерська – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С.Сковороди;

Н.С. Самойленко – викладач кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С.Сковороди.

*Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського-національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди
протокол № 6 від 15.06.2022*

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Матеріали III Міжнародної науково-методичної конференції, 6 травня 2022 р. Х.: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2022. 299 с.

До збірника увійшли матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції «Сходознавство. Актуальність та перспективи», присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики навчання сходознавчих дисциплін, перекладу, міжкультурної комунікації, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С.Сковороди, 2022

Коба Софія. Китаєзнавчий компонент у підручниках для іноземних студентів на прикладі підручника 汉语教程.....	123
Кравчук Ксенія. Урахування вікових особливостей слухачів при навчанні лексики китайської мови.....	125
Куліш Марія. Особливості онлайн-освіти в умовах пандемії COVID-19.....	126
Лобанова Дарина. Розвиток ініціативного говоріння на уроках китайської мови.....	128
Озерська Оксана, Котова Анна. Основні принципи організації самостійної роботи студентів, що вивчають японську мову.....	130
Приходченко Дарина. Гендерні стереотипи в сучасних підручниках з турецької мови.....	132
Приходько Дар'я. Формування навичок діалогічного мовлення на курсах китайської мови.....	135
Руда Наталія, Климова Ангеліна. Особливості вивчення синтаксису складного речення у китайській мові.....	136
Трибушко Наталія. Формування граматичної компетентності на початковому етапі навчання китайської мови у вищій школі.....	138
Фатьянова Катерина. Принципи відбору матеріалів для домашнього читання при вивченні турецької мови.....	140
Федорченко Анна. Використання автентичного поетичного матеріалу на заняттях з китайської мови на початковому рівні вивчення мови.....	142
Чихаріна Карина. Особливості роботи з фонетичним аспектом китайської мови.....	143

КУЛЬТУРА ТА МИСТЕЦТВО КРАЇН СХОДУ

Akdenizli Fuat. Türk Matbaacılığının Başlamasındaki Gecikmenin Nedenleri.....	146
Çeliksap Sefa. Fotoğraf Kamerası Arkasında Türk Kadınları.....	148
Karaduman Çetin Can. Birinci Dünya Savaşı Propaganda İllüstrasyonlarında Türk İmgesi.....	150
Kozak Selma. Kent ve Tasarım Özgürlüğü: Kamusal Enstalasyon.....	152
Metin Ayşe Simay. Bilim ve Sanatın Kesişimi: Maskeler.....	155
Metin Mehmet Sunay. Atatürk ve Matematik.....	157
Pirana Yeliz. Kosova'da Türk Olmak.....	159
Şişman Mustafa Semih. Yeniçeriler ve Tabur (Orta) Flamalarının İncelenmesi.....	161
Ümay Duygu. Türkgrafik Tasarım Tarihi'nde Art Deco Yansımaları.....	163
Yalnızcık Perincan. Günümüz Türk Resim Sanatından Kısa Bir Kesit.....	165
Ковтун Наталія. J-HOROR як складова японської культури.....	168
Корнеєва Людмила. Самогубство закоханих у японській культурній традиції.....	170
Кошеленко Олена. Філософсько-естетична концепція кінцугі як засіб конструктивної саморефлексії.....	172
Проша Ольга. Мистецтво іранського шрифту насталік у сучасному дизайні.....	174
Рябухіна Маргарита. Вплив Конфуція на культуру Китаю.....	175
Самойленко Наталя. Елемент традиційного етикету гун шоу (拱手礼) – від давніх часів до сучасності.....	176
Самойлова Сніжана. Особливості китайського етикету за столом.....	178

ІСТОРІЯ СХОДУ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Ахалмосулишвили Теимураз. „აღმოსავლეთის საკითხი
 “ – XIX საუკუნის მეორე ნახევრის ევროპის სახელმწიფოთა დიპლომატიურ და

а) запитання учнів; б) пресконференція [3].

Вивчення різних видів мовленнєвої діяльності є дуже складним процесом, оскільки вчителі можуть отримати допомогу з комп'ютерів та Інтернету. Сюди входить спілкування в соціальних мережах з носіями мови, створення та реалізація спільних комунікаційних проєктів, читання книг мовою оригіналу, участь у різноманітних конкурсах та конкурсах, текстові та аудіо бесіди, а також участь у навчально-мистецьких конкурсах та конкурсах. Це не імітація спілкування, а цікавий діалог між двома чи кількома культурами, і якщо проєкт торкнеться аспектів країни, загальні знання студентів розширяться, і вони не тільки вивчатимуть іноземну мову. Усі учні, незалежно від віку та рівня володіння мовою, із задоволенням братимуть участь у різноманітних заходах, пов'язаних із використанням та відпрацюванням комунікативних навичок, виявляють свою ініціативу та без втрати мотивації. Це усуне мовні та культурні бар'єри, підвищить успішність та впевненість учнів. [1]

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. <https://www.freepapers.ru/16/nformacjn-tehnolog-na-urokah-kitajsko/199514.1204713.list2.html>
2. http://englishlityn.blogspot.com/2015/12/blog-post_10.html
3. <https://naurok.com.ua/zbirka-vprav-dlya-rozvitku-komunikativnih-navichok-na-urok-ah-angliysko-movi-v-pochatkoviy-shkoli-129944.html#>
4. Гез Н.І., Ляховицький М.В., Миролубов А.А. Методика викладання іноземних мов: навчальний посібник. М.: Вища школа, 1982р. 41 с.
5. Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін./ за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів. К.: Ленвіт, 2013. 590 с. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://kmaesm.edu.ua/wp-content/uploads/2021/06/bigych-o.-b.-borysko-n.-f.-boreczka-g.-e.-ta-in.-2013-metodyka-navchannya-inozemnyh-mov-i-kultur-teoriya-i-praktyka.pdf>

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ, ЩО ВИВЧАЮТЬ ЯПОНСЬКУ МОВУ

к.п.н., доц. Озерська Оксана Юрівна

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

к.п.н., доц. Котова Анна Володимирівна

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Метою сучасного викладача вищої школи є не лише надання студентам ґрунтовного багажу знань, але й прищеплення їм навичок самостійної роботи, яка сприяє поглибленню й розширенню знань, пробудженню інтересу до пізнавальної діяльності, оволодінню прийомами пізнання та розвитку пізнавальних здібностей, набуттю навичок навчальної, наукової та професійної діяльності тощо. У сучасних умовах, коли кількість аудиторних годин на вивчення японської мови скорочується, самостійна робота студентів набуває ще більшого значення.

Б. Єсіпов вважав, що самостійна робота, як складник процесу навчання – це така робота, яка виконується у спеціально відведений для цього час без безпосередньої допомоги педагога, але за його завданням та під його контролем. Причому у процесі виконання завдань студенти усвідомлено намагаються реалізувати мету завдання, осмислити навчальний матеріал, виділити головне, знайти відповіді на питання, відображаючи у різних формах результати своїх розумових і фізичних зусиль [1, с. 15].

За І. Харламовим, самостійна робота – це активна навчально-пізнавальна діяльність молодих людей, яка проводиться індивідуально чи у групах, на аудиторних заняттях або вдома, за завданням педагога та за його методичними вказівками, але без його безпосередньої участі. У цьому значенні вона охоплює різні форми й методи навчання (окрім методів усного викладу матеріалу, коли домінуючою діяльністю суб'єктів навчання є сприйняття на слух мови викладача) [5, с. 214].

М. Скаткін стверджував, що самостійна робота – це вид індивідуальної навчальної діяльності студентів, що передбачає керування їхньою пізнавальною діяльністю з боку викладача за допомогою методичних вказівок, бесід, колоквиумів, консультацій протягом навчальних занять. Виходячи з цього визначення самостійної роботи, науковець вважає, що перспективною формою розвитку самостійності майбутніх фахівців є організація творчої самостійної роботи на аудиторних заняттях [4, с. 91].

Аналіз визначень самостійної роботи засвідчив, що її головною ознакою є пріоритетність самостійності студентів за умови керівної ролі викладача. Отже, узагальнюючи погляди педагогів, самостійну роботу з японської мови можна визначити як форму активної пізнавальної діяльності, що виконується одним або групою студентів за завданням викладача, під його керівництвом, але без його безпосередньої допомоги. Цей вид роботи охоплює підготовку до практичних занять з японської, формування навичок перекладу оригінальної літератури, поповнення лексичного запасу студентів та вдосконалення знань у галузі граматики. На старших курсах самостійна робота часто має науково-пошуковий характер, коли студенти залучаються до участі у заходах, що проводяться японською мовою, або до написання наукових статей та тез.

До основних принципів організації самостійної роботи у студентів, що вивчають японську, відносимо: 1. Принцип активності, 2. Принцип індивідуалізації, 3. Принцип наочності.

Так, активність студентів під час організації самостійної роботи проявляється під час проведення різноманітних дидактичних ігор японською мовою які, з одного боку, сприяють фаховому становленню студентів, а з іншого вчать студентів спілкуватися іноземною мовою, правильно висловлювати, аргументувати або захищати свою точку зору. Необхідно зазначити, що активізація самостійної роботи студентів у цьому випадку залежить від того, наскільки цікавою та актуальною для студентів є запропонована ситуація. До того ж, така діяльність вчить студентів узагальнювати, аналізувати, синтезувати матеріал без сторонньої допомоги, що є край необхідним для майбутніх спеціалістів.

Реалізація принципу індивідуалізації під час організації самостійної роботи з японської мови у вищому освітньому закладі спрямована на оптимізацію процесу навчання на основі врахування можливостей та інтересів кожного студента, внутрішньої саморегуляції його освітньої діяльності, яка дозволяла б працювати у зручному для студента режимі. Принцип індивідуалізації проявляється у виявленні студентами самостійності щодо вибору шляхів розв'язання навчального завдання, можливості поглибленого вивчення одного з розділів японської мови, що найбільш відповідає їхнім інтересам, наданні студентам права певного вибору підручників, методичної літератури, а також форм звітності та самоконтролю.

Особливого значення при забезпеченні індивідуалізації навчання набуває застосування технічних засобів інформації та мережі Інтернет, які сприяють інтенсифікації та раціоналізації навчального процесу, формуванню умінь і навичок студентів, більш глибокому засвоєнню ними навчального матеріалу. Наприклад, за рахунок вибору відповідного режиму роботи, студенти отримують можливість навчатися у зручний для них час та концентрувати увагу на тих аспектах вивчення японської мови, які потребують додаткового опрацювання [2].

Під час виконання самостійної роботи велику роль відіграє принцип наочності, який сприяє формуванню більш точного уявлення про предмет, що вивчається, слугує сполучною ланкою між конкретним матеріалом та абстрактним. Зокрема, використання відеоматеріалів японською мовою дозволяє активізувати самостійну роботу студентів за рахунок поєднання вербальних та невербальних засобів комунікації, професійної гри акторів, зміни сюжетної лінії тощо.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Есипов Б. П. Самостоятельная работа учащихся на уроках. Москва: Государственное учебно-педагогическое издательство министерства просвещения РСФСР, 1961. 239 с.
2. Лекції з педагогіки вищої школи / за ред В.І. Лозової. Харків: ОВС, 2006. 296 с.
3. Методичні рекомендації щодо організації самостійної роботи при вивченні східної мови як другої іноземної (рівень вищої освіти – бакалавр). Харків.: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2021. 20 с.
4. Скаткин М. Н. Совершенствование процесса обучения. Москва: Педагогика, 1971. 208 с.
5. Харламов И. Ф. Педагогика: учеб. Пособие. М.: Высш.шк., 1990. 576 с.

ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ В СУЧАСНИХ ПІДРУЧНИКАХ З ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ

Приходченко Дарина, студентка 3-го курсу

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Науковий керівник: к.ф.н. Скразловська І.А.

Інтерес сучасного суспільства до гендерної культури, який виник завдяки активному жіночому руху та спробам переосмислення ролі чоловіків та жінок, інтенсивно продовжує зростати. Вважається, що дискримінація за ознакою статті та гендерні стереотипи найчастіше спостерігаються в нерозвинених країнах. Але існує велика кількість «передових» країн, які досі не поборолі проблеми, пов'язані з гендерною нерівністю. Гендерні стереотипи широко поширені в системах освіти, засобах масової інформації та в багатьох формах книг, особливо підручниках. Захисники прав жінок в Туреччині продовжують боротися за скорочення гендерної нерівності в усіх сферах життя. А освіта є однією з основних областей, де ці питання повинні бути висвітлені та обговорені.

За законом, у турецькому суспільстві жінки мають такі ж права, як і чоловіки. У великих містах гендерна рівноправність проявляється більше, оскільки сучасна турецька жінка може працювати або не працювати – це виключно її вибір. Чимало жінок отримують вищу освіту, займають керівні посади та беруть участь у політичному житті країни. Проте, як зауважує І. Логвиненко, «у сільській місцевості й досі існує традиційний уклад, в якому жінка займає другорядні ролі. І хоча дружина прислуговує чоловіку, в справах сім'ї вона грає не останню роль. Єдине, що її діяльність, спрямована поза сім'єю, є неприйнятною» [1, с. 178].

Отже, мета нашого дослідження: проаналізувати зміст серії сучасних підручників турецької мови для іноземців «Yedi İklim Türkçe» (видавництво «Yunus Emre Enstitüsü») та «Yeni Nitit» (видавництво «Tömer») з погляду ролі турецьких жінки й чоловіка в сім'ї та суспільстві й виявити основні гендерні стереотипи, відображені в текстах, аудіозаписах та ілюстративному матеріалі зазначених підручників.

У результаті дослідження було виділено такі гендерні стереотипи в аналізованих підручниках: